

■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof	♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story key:מקרא:
--	---

Talmud Navigator									
בבא קמא-מרוכה					מאן דאמר				
מימרא					א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ				
פ.ד.	◊	■							והטבח לוקח ושוחט, לוקח ושוהה, ובלבד שלא ישהה העגונה שבהן ל" יום.
	◊	^							שאלו תלמידיו את ר"ג: מהו לגדל?
		!							אמר להן: [רבי גמליאל] מותר.
		⚡							אין מגדלין והתנן:
	◊	^							אלא הכי קא בעו מיניה: מהו לשהות?
	◊	!							אמר להן: [רבי גמליאל] מותר, ובלבד שלא תצא ותרעה בעדר, אלא קושרה בכרעי המטה.
פ.פ.	◊	■	o						מעשה בחסיד אחד שהיה גונח מלכו, ושאלו לרופאים, ואמרו: אין לו תקנה עד שינק חלב רותח משחרית לשחרית והביאו לו עז וקשרו לו בכרעי המטה, והיה יונק ממנה משחרית לשחרית. לימים נכנסו חביריו לבקרו, כיון שראו אותה העז קשורה בכרעי המטה חזרו לאחוריהם, ואמרו: לסטים מזויין בביתו של זה, ואנו נכנסין אצלו ישבו ובדקו ולא מצאו בו אלא אותו עון של אותה העז.
	◊	■	o						ואף הוא בשעת מיתתו אמר: יודע אני שאין בי עון אלא עון אותה העז, שעברתי על דברי חברי.
פ.פ.	◊	■	o						מבעלי בתים שבגליל העליון היו בית אבא, ומפני מה חרבו? שהיו מרעין בחורשין, ודנין דיני ממונות ביחיד, ואע"פ שהיו להם חורשים סמוך לבתיהם, שדה קטנה היתה ומעבירין דרך עליה.
	◊	■							רועה שעשה תשובה, אין מחייבין אותו למכור מיד, אלא מוכר על יד על יד.
פ.פ.	◊	■							וכן גר שנפל לו כלבים וחזירים בירושתו, אין מחייבין אותו למכור מיד, אלא מוכר על יד על יד.
	◊	■							וכן מי שנדר ליקח בית ולקח אשה בארץ ישראל, אין מחייבין אותו ליקח מיד, עד שימצא את ההוגנת לו ומעשה באשה אחת שהיה בנה מיצר לה, וקפצה ונשבעה: כל מי שיבא איני מחזירתו, וקפצו עליה בני אדם שאינן מהוגנין, וכשבא הדבר אצל חכמים, אמרו: לא נתכוונה זו אלא להגון לה.
פ.פ.	◊	■							כשם שאמרו אין מגדלין בהמה דקה, כך אמרו אין מגדלין חיה דקה
	◊	■							מגדלין כלבים כופרין, וחתולים, וקופין, וחולדות סנאים, מפני שעשויים לנקר את הבית.
פ.פ.		^							מאי חולדות סנאים?
	◊	!							שרצא חרצא רב יהודה:
פ.פ.	◊	!							חרצא דקטיני שקיה ורעיא ביני וורדיני.
		⚡							ומאי שרצא?
פ.פ.		!							דמתתאי שקיה.
	◊	■							רבי יהודה אמר רב: עשינו עצמנו בבבל כארץ ישראל לבהמה דקה.
פ.פ.	◊	o							רב אדא בר אהבה לרב דידך מאי?
		o							א"ל: [רב הונא] דידן קא מינטרא להו חובה.
פ.פ.		o							א"ל: [רב אדא בר אהבה] חובה תקברינהו לבנה
		o							כולה שניה דרב אדא בר אהבה לא אקיים זרעא לרב הונא מחובה.
פ.פ.	◊	■							עשינו עצמנו בבבל כארץ ישראל לבהמה דקה, מכי אתא רב לבבל.
	◊	o							רב ושמואל ורב אסי איקלעו לבי שבוע הבן, ואמרי לה לבי ישוע הבן, רב לא עייל קמיה דשמואל, שמואל לא עייל קמיה דרב אסי, רב אסי לא עייל קמיה דרב. אמרי: מאן נתרח? נתרח שמואל ונתי רב ורב אסי. ונתרח רב או רב אסי? רב, מילתא בעלמא הוא דעבד ליה לשמואל, משום ההוא מעשה דלטייה אדבריה רב עליה.
פ.פ.	◊	o							אדהכי והכי אתא שונרא קטעיה לידא דינוקא.
	◊	■							נפק רב ודרש: חתול - מותר להורגו, ואסור לקיימו, ואין בו משום גזל, ואין בו משום השב אבידה לבעלים.
פ.פ.		⚡							וכיון דאמרת מותר להורגו, מאי ניהו תו אסור לקיימו?
	◊	!							מהו דתימא מותר להורגו - איסורא ליכא, קמ"ל.
פ.פ.		⚡							וכיון דאמרת אין בו משום גזל, מאי ניהו תו אין בו משום השב אבידה לבעלים?

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story key-מקרא:	statement-מימרא ז קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
---	--

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
מאן דאמר	בבא קמא-מרובה	מימרא									
רבינא:	לעורר.									!	◇
מיתיבי, רבי שמעון בן אלעזר	מגדלין כלבים כופרין, וחתולין, וקופין, וחולדות סנאים, מפני שעשוין לנקר את הבית									ז	◇
	לא קשיא: הא באוכמא, הא בחיורא.									!	◇
	והא מעשה דרב - אוכמא הוה									ז	◇
	התם אוכמא בר חיורא הוה.									!	
	והא מבעיא בעיא ליה רבינא									ז	
דבעי רבינא:	אוכמא בר חיורא, מה?									ז	^
	כי קמבעיא ליה לרבינא - באוכמא בר חיורא בר אוכמא, מעשה דרב - באוכמא בר חיורא בר חיורא הוה.									!	◇
	(חב"ד ב"ח בח"ן: סימן)										◇
רבי אחא בר פפא משום רבי אבא בר פפא משום רבי אדא בר פפא, ואמרי לה: ר' אבא בר פפא משום רבי חייה בר פפא משום רבי אחא בר פפא, ואמרי לה: ר' אבא בר פפא משום רבי אחא בר פפא משום רבי חנינא בר פפא:	מתריעין על החיכוך בשבת, ודלת הננעלת לא במהרה תפתח, והלוקח בית בארץ ישראל - כותבין עליו אונו אפילו בשבת.										■ ◇
מיתיבי:	ושאר פורעניות המתרגשות ובאות על הצבור, כגון חיכוך, חגב, זכוב, צירעה ויתוש, ושילוח נחשים ועקרבים - לא היו מתריעין אלא צועקים										■ ז ◇
	לא קשיא: כאן בלח, כאן ביבש									!	◇
דאמר רבי יהושע בן לוי:	שחין שהביא הקב"ה על המצרים - לח מבחוץ ויבש מבפנים, שנאמר: (שמות ט') ויהי שחין אבעבועות פורח באדם ובבהמה.									■ !	
	ודלת הננעלת לא במהרה תפתח										■ ◇
	מאי היא?									^	
מר זוטרא	סמיכה.									!	◇
רב אשי:	כל המריעין לו לא במהרה מטיבין לו.									!	◇
רב אחא מדיפתי:	לעולם אין מטיבין לו.									!	
	ולא היא, רב אחא מדיפתי מילתא דנפשיה הוא דאמר.									■	
	והלוקח בית בארץ ישראל - כותבין עליו אונו אפילו בשבת.										■ ◇
	בשבת סלקא דעתך?									ז	
אלא כדאמר רבא התם:	אומר לנכרי ועושה									■ !	◇
	ה"ג אומר לנכרי ועושה, ואע"ג דאמירה לנכרי שבות היא, משום ישוב ארץ ישראל לא גזרו ביה רבנן.									!	◇
רבי שמואל בר נחמני אמר רבי יונתן:	הלוקח עיר בארץ ישראל, כופין אותו ליקח לה דרך מארבע רוחותיה, משום ישוב ארץ ישראל.										■ ◇
ת"ר:	עשרה תנאין התנה יהושע:										■ ◇